

## [Socialministeren.]

særforsorgen ikke kommer med i denne omgang, og beklagede, at særforsorgen ikke også flyttes til amtsregien. Dette synspunkt deler jeg fuldt ud, men jeg er af den opfattelse, som vel også tidligere forslagsstillere har været, at det er risikabelt, at vi laver alt for mange reformer på én gang. Det ville gøre iværksættelsen endnu vanskeligere, hvis vi også pålagde amterne på samme tid at overtage særforsorgen. Men jeg er enig i, at det er et naturligt led i helheden, og at der snarest skal tages stilling til, om ikke det vil være rimeligt at overføre særforsorgsområdet til amtsregien.

Fru Inge Krogh spørger, hvilke ekspertgrupper der skal tilknyttes amternes sociale centre, og påpeger, at der mangler en klar redegørelse for det i lovforslaget. Ja, det gør der vel, men det har vel været underforstået, at man skulle trække på de eksperter, der måtte findes i amterne på de forskellige områder, i hospitalsvæsenet, eller hvor de måtte befinde sig; det kan jo også være blandt speciallæger uden for hospitalerne.

Fru Hanne Reintoft var så utilfreds med lovforslaget, som man næsten kunne blive, og hvis jeg skulle følge denne indstilling, skulle jeg jo skyndsomst tage forslaget tilbage, så vi kunne fortsætte med det gode system, vi har i øjeblikket. Men det har jeg nu ikke i sinde at gøre. Jeg tror, at fru Hanne Reintoft skyder ved siden af, når hun betegner de mange ting i lovforslaget som værende dårlige og forkerte. Jeg er godt klar over, at der fra forskellige personalegruppers side er peget på det ene og det andet, som er anderledes, og som de føler vil blive dårligere end det, man kender i øjeblikket, men lad os nu se det i virksomhed. Jeg har jo lagt mange tanker og et meget stort arbejde i tilrettelæggelsen af dette lovforslag og i forberedelsen af det arbejde, som skal gøres.

Til det direkte spørgsmål, om jeg vil sørge for, at ikke alene klienterne havde en 4 ugers frist for klage, men at også den sociale ankestyrelse fik en 4 ugers frist til at svare, kan jeg sige, at det ville jeg gerne, men det er bare ikke muligt at få det gennemført. Jeg har allerede ved en tidligere lejlighed gjort opmærksom på, at indkøringen af den sociale ankestyrelse volder visse vanskeligheder, først og fremmest fordi antallet af

klager er langt større end forudset, men at man i ankestyrelsen er i fuld gang med at finde frem til en udvej for at få behandlet sagerne noget hurtigere, så vi kan komme ned på en rimelig frist. Så meget kan jeg love om det; det skal nok blive rettet.

Endelig er der jo også det, at der ifølge bistandsloven bliver oprettet ankenævn ude i amterne, og disse ankenævne vil formentlig være med til at aflaste ankestyrelsen og give en bedre mulighed for nær kontakt mellem borgerne og ankemyndigheden.

Hr. Ib Christensen påpeger, at loven gennemført i sin fulde kraft vil blive dyr, vil koste det hvide ud af øjenene. Ja, hvis loven skulle udføres øjeblikkelig til maksimum, ville det blive forholdsvis dyrt, det kan der ingen tvivl være om. Men sagen er jo den, at vi igennem dette lovforslag drager de 6 nuværende love sammen i én. Vi lægger grunden til det enstrengede sytem og får det dermed gennemført, og det skulle ikke i sig selv koste de mange penge. Men om forslaget åbner større muligheder for udvidelse af den sociale service, end de nugældende love gør, tør jeg ikke på stående fod afgøre.

Men der er jo, hvis vi ser ud over landet, mange mangler i den sociale service endnu — jeg tænker her på institutioner, på plejehjem o. lign. Der kunne være brug for mange ting, og hvis det skal skaffes på én gang, bliver det eventyrlig dyrt. Men det skal man ikke regne med, og det magter vi jo slet ikke at gøre på én gang, det vil tage nogen tid.

Med hensyn til arbejdsformidlingen og dens placering i forhold til bistandsloven, vel specielt til revalideringen, tror jeg, man har betragtet det som en selvfølge og er gået ud fra, at der altid af sig selv vil være det fornødne samarbejde mellem revalideringen og arbejdsformidlingen. De to ting hænger så nøje sammen, at det simpelt hen ikke kan være rimeligt at arbejde alvorligt med revalidering, medmindre man er i nøje kontakt med og får bistand fra arbejdsformidlingen.

## Erlendsson (FP):

Jeg vil gerne sige, at hr. Peter Holst misforstod mig fuldstændig. Den gældende lov er absolut tilstrækkelig til at bringe ordnede forhold med hensyn til børnene i de forladte kasernebygninger derude, som nu kaldes Christiania; det kræves der ingen ny lov til at klare.